

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เผยฐานข้อมูลเครดิตบูโรสะท้อนภาพหนี้ด้อยคุณภาพของสินเชื่อธุรกิจได้อานิสงส์จากการปรับโครงสร้างหนี้ที่ช่วยยืดปัญหาออกไป

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยส่งข้อมูลบัญชีลูกหนี้ธุรกิจจากฐานข้อมูลของบริษัท เครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ไตรมาส 1/2568 พบลูกค้ำธุรกิจยังมีขนาดเล็ก ยังมีปัญหาหนี้เอ็นพีแอลเพิ่มขึ้นชัดกว่ากลุ่มอื่น ๆ ขณะที่อานิสงส์จากการปรับโครงสร้างหนี้ตามเกณฑ์ Responsible Lending (RL) และแนวทางดูแลคุณภาพหนี้เชิงรุกของสถาบันการเงิน ทำให้สัดส่วนหนี้ค้างชำระ 1-30 วัน หรือ Stage 1 มีทิศทางที่ปรับตัวลดลงตั้งแต่ช่วงกลางปี 2567 เป็นต้นมา ย้ำการแก้ปัญหานี้ด้อยคุณภาพของธุรกิจที่ยั่งยืน ต้องอาศัยเงื่อนไขเศรษฐกิจมหภาคที่เอื้ออำนวย เพื่อช่วยให้ธุรกิจไทยแข่งขันได้ มีความสามารถในการทำกำไรในระยะยาว

นางสาวธัญญลักษณ์ วัชรชัยสุรพล รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด กล่าวว่า ในไตรมาส 2/2568 ภาพรวมหนี้เสียของระบบธนาคารพาณิชย์ 9 แห่งที่เปิดเผยสู่ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีเอ็นพีแอลที่ขยับสูงขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่หากเจาะลึกฐานข้อมูลบัญชีลูกหนี้ธุรกิจของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ซึ่งเป็นข้อมูลไตรมาส 1/2568 พบว่า แม้ทิศทางหนี้ที่มีปัญหา (Stage 2 และ Stage 3) จะทรงตัวจากช่วงปลายปี 2567 แต่ก็เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาส 2/2566 ซึ่งเป็นช่วง 1 ปีนับจากมีการเปิดประเทศหลังโควิด นอกจากนี้ ลูกค้ำธุรกิจยังมีขนาดเล็ก ยังมีปัญหาหนี้เอ็นพีแอลเพิ่มขึ้นชัดกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยในกลุ่ม Super Micro เอ็นพีแอลมีสัดส่วนสูงถึง 14.81% ของสินเชื่อรวม ตามมาด้วยกลุ่ม Micro ที่ 12.11% และกลุ่มธุรกิจขนาดเล็ก ที่ 9.75% ในขณะที่กลุ่มธุรกิจขนาดกลางและใหญ่ จะอยู่ที่ 6.51% และ 1.37% ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม มาตรการปรับโครงสร้างหนี้ตามเกณฑ์ Responsible Lending (RL) และแนวทางดูแลคุณภาพหนี้เชิงรุกของสถาบันการเงิน ทำให้สัดส่วนหนี้ค้างชำระ 1-30 วัน มีทิศทางที่ปรับตัวลดลงตั้งแต่ช่วงกลางปี 2567 เป็นต้นมา

นายกฤษฎี แก้วหิรัญ นักวิจัยอาวุโส บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด เปิดเผยว่า จากข้อมูลคุณภาพหนี้จำแนกตามประเภทธุรกิจพบว่า ธุรกิจที่เชื่อมโยงกับกำลังซื้อของตลาดในและต่างประเทศ เช่น ภาคการผลิตและกลุ่มที่พักแรม ความน่ากังวลจะอยู่ที่ธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีสัดส่วนหนี้ค้างชำระเกิน 30 วันขึ้นไป อยู่ในระดับสูงที่สุด และส่วนที่เป็นธุรกิจเอสเอ็มอีรายเล็ก-ย่อย เริ่มเห็นภาพหนี้ค้างชำระที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ธุรกิจที่เชื่อมโยงกับกำลังซื้อของตลาดในประเทศ เช่น ธุรกิจค้าส่งค้าปลีก พบว่าคุณภาพหนี้ที่ด้อยลงในกลุ่มเอสเอ็มอีรายเล็ก-ย่อยในช่วงก่อนหน้านั้น ได้ขยายมาสู่ธุรกิจขนาดกลางมากขึ้น ส่วนธุรกิจก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ภาพลบจะขยายมาถึงธุรกิจขนาดใหญ่ด้วย ซึ่งด้วยแนวโน้มเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูงขึ้น ทั้งจากผลของการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่กระทบการส่งออก และภาพกำลังซื้อในประเทศที่ซบเซา อาจทำให้แนวโน้มความสามารถในการชำระหนี้ของประเภทธุรกิจต่าง ๆ ข้างต้น มีโอกาสถดถอยลงอีกในไตรมาสที่เหลือของปีนี้

ดร.กาญจนา โชคไพศาลศิลป์ ผู้บริหารงานวิจัย บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด กล่าวว่า ผลจากการจัดกลุ่มบัญชีสินเชื่อบริษัทใหม่ตามลักษณะพฤติกรรมชำระหนี้ของลูกหนี้ในรอบหนึ่งปีที่ผ่านมา ออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย สถานะปกติ (Good) เริ่มไม่ปกติ (Newly Impaired) ดีสลับแย้ (On-Off) และมีปัญหารุนแรง (Distressed) พบว่า 95% ของจำนวนบัญชีสินเชื่อบริษัท ยังจัดอยู่ในกลุ่มสถานะปกติ แต่จุดที่น่าสนใจคือ สัดส่วนจำนวนบัญชีที่จัดอยู่ในกลุ่มสถานะปกติเริ่มทยอยลดลงในช่วงหลังโควิด ขณะที่ กลุ่มดีสลับแย้และกลุ่มที่มีปัญหารุนแรง เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ ภาพดังกล่าว สะท้อนผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจหลายระลอกที่กระทบความสามารถในการทำกำไรของบริษัทไทย โดยธุรกิจยิ่งเล็ก ยิ่งมีสัดส่วนของบัญชีสินเชื่อกลุ่มสถานะปกติลดลงเมื่อเวลาผ่านไป นอกจากนี้ แม้การปรับโครงสร้างหนี้จะมีส่วนช่วยชะลอการไหลลงไปสู่ขั้นหนี้เสีย แต่การปรับโครงสร้างหนี้ จะ ‘มีประสิทธิภาพที่สุด’ ในการช่วยฟื้นธุรกิจ ก็ต่อเมื่อเข้าไปดูแลตั้งแต่ธุรกิจ ‘เริ่ม’ มีสัญญาณการค้างชำระ ไม่ใช่เข้าไปดูแลหลังจากที่กลายเป็นเอ็นพีแอลไปแล้ว เพราะโอกาสการฟื้นตัวของหนี้เอ็นพีแอลกลับมาสู่การจัดชั้นที่ดีขึ้น (ภายในกรอบระยะเวลา 1 ปีหลังจากปรับโครงสร้างหนี้) จะมีไม่ถึง 10%

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ทางภาครัฐควรจัดวางมาตรการดูแลหนี้ให้เหมาะสมกับลักษณะการชำระหนี้ของแต่ละกลุ่มลูกค้า โดยอาจเพิ่มนโยบายสนับสนุนการปรับเงื่อนไขการชำระหนี้ชั่วคราวให้กับลูกค้าปกติที่ยังไม่ผิดนัดชำระหนี้และเล็งเห็นปัญหาของธุรกิจตนตั้งแต่นั้น ๆ รวมถึงอาจเตรียมทำโครงการ Asset Warehousing รอบใหม่ อันถือเป็นมาตรการเชิงรุกก่อนที่ลูกหนี้จะกลายเป็นเอ็นพีแอล ขณะที่ เมื่อลูกหนี้กลายเป็นเอ็นพีแอลแล้ว สิ่งที่ต้องทำคือส่งเสริมกระบวนการนอกศาล (Out-of-Court Workouts) เช่น ดีไอเอ ทรีพาร์ที โดยทางภาครัฐสามารถช่วยสนับสนุนผ่านการลดค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องได้ อาทิ ค่าธรรมเนียมการโอนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปลูกสร้างและที่ดิน เป็นต้น

นอกจากนี้ เนื่องจากเมื่อลูกหนี้มีวันค้างชำระนานขึ้น โอกาสจะตกชั้นลึกลงย่อมมีมากกว่าการฟื้นคืนชีพมาเป็นหนี้ดี ดังนั้น หากกระบวนการทางกฎหมายมีระยะเวลาพิจารณาคดีทางกฎหมายที่เร็วขึ้น ก็น่าจะช่วยให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เห็นความชัดเจนเร็วขึ้น ลูกหนี้จะได้เริ่มธุรกิจใหม่เร็วขึ้นด้วย รวมถึงควรเพิ่มทางเลือกให้ลูกหนี้ผ่อนสินทรัพย์รอการขายของตนเองได้เป็นลำดับแรก ๆ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้กับลูกหนี้ที่ฟื้นฟูตัวเองได้ไว สามารถกลับมาเป็นเจ้าของทรัพย์สินเดิมได้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม แนวทางแก้หนี้ต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นการฟื้นฟูธุรกิจเฉพาะหน้าเท่านั้น การแก้วงวนของปัญหาหนี้ต้องคุณภาพของธุรกิจที่ถาวรขึ้น ต้องอาศัยเงื่อนไขเศรษฐกิจมหภาคที่เอื้ออำนวย เพื่อช่วยให้ธุรกิจไทยแข่งขันได้ มีความสามารถในการทำกำไรในระยะยาว จึงจะเป็นการจัดการอย่างยั่งยืนแท้จริง

*****